

Μόλις ὅτε ἀνέτειλεν ἡ αὐγή καὶ ἤρξατο μετὰ τὴν καταιγίδα ἀναλυομένη πάλιν γαλακτώδης εἰς τὰς πολύχρους βαφὰς τοῦ μαργάρου τὰς ἰδιόζουσας εἰς τὰς ἐν Κερκύρᾳ ἀνατολάς τοῦ ἡλίου, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα τοῦ Νικολάου Πιέρη.

Προσέβλεψε μὲν τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα δεξιᾷ ὑπὲρ τὸν ὄρμον τοῦ Γουδιῦ μεστὸν ἐλπίδων μετὰ τὴν κραταίαν καὶ δεινὴν καταιγίδα ἀπαράλλακτα πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ βίου καὶ νῦν τῆς τελευταίας του σκέψεως. Ἄλλ' ἀριστερᾷ πρὸς τοὺς φοίνικας δὲν ἔστρεψε τὸ βλέμμα οὐδὲ τότε. Ἀπεχώρησε δὲ τοῦ βίου ἄνευ τῆς ὑστάτης ταύτης παρηγορίας καὶ ἐτιμωρήθη οἰκτρότατα μέχρι τῶν ἐσχάτων ὁρίων διὰ τὴν ἀρπαγὴν αὐτοῦ, τὴν ἀπιστίαν καὶ προδοσίαν πρὸς τὸν πατρικὸν φίλον καὶ εὐεργέτην. Ὁ Τούρκος, ἀδιαλλακτότερος καὶ τῆς τύχης αὐτῆς, διέταξε νὰ κρεμασθῇ τὸ πτώμα ἐνδεδυμένον καὶ ἀκαθάριτον ὡς ἦτο ἀπὸ τινος τῶν θυρίδων τοῦ περικαλλοῦς καὶ ἄλλοτε ποτε εὐτυχοῦς οἴκου. Ἐπειτα δ' ἔδωκε τινὰς κρυφίας διαταγὰς, μεθ' ἧς ὁ Μεχμέτ, ὅστις τέως εἶχε βοηθήσει καθ' ἀπάσας τὰς κατακτήσεις ταύτας τῶν Τούρκων, συνελήφθη αἰφνης καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐκρέματο πλησίον τοῦ Πιέρη, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ξύλου. Πυρκαϊὰ δὲ διαταγῇ τοῦ Πασᾶ ἀναφθεῖσα εἰς τὸν οἶκον μετέβαλε τὰ πάντα εἰς εἴρεπια, τὰ μέχρι καὶ τῆς σήμερον ὁρατὰ ἐν τῷ τόπῳ τῆς καταστροφῆς.

Ἄλλ' ἤδη ἐκ Κερκύρας ὁ κόμης Σουλεμβουργίος ἐπεχείρησεν ἐξοδόν, ἧς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Τούρκου στρατάρχου λαμπρὰ κατανίκησις τῆς κακῶς διευθυνομένης στρατιᾶς τοῦ σουλτάνου. Ἦδη δὲ τῇ 10 Αὐγούστου ὑπεχώρησαν οἱ Τούρκοι εἰς Γουδι καὶ ἐπεβιάσθησαν ἐν σπουδῇ εἰς τὰ πλοῖα ἀποπλέοντες εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἄπρακτοι ἐθυσίασαν κατὰ τὴν πολιορκίαν, διαρκέσασαν τεσσαράκοντα καὶ δύο ἡμέρας, δεκαπεντακισχιλίους ἄνδρας, πεντήκοντα ἐξ πυροβόλα, ὀκτὼ ὄλμους, ὄλας αὐτῶν τὰς σκηνὰς, τὰς ἀποθήκας καὶ τὴν ὄλην ἀποσκευὴν, ἀφῆκαν δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς τραυματίας εἰς τὰς χεῖρας τῶν νικητῶν. Ἦτο ἡ ὠραιότατη καὶ τελευταία ἐπιτυχία ἣν ἐξενίκησεν ἡ ἤδη παρακμάζουσα βενετικὴ πολιτεία. Ὁ δὲ Ἰζανούμ Χόντζας πασᾶς ἐφυλακίσθη εἰς τὸ Ἐπταπύργιον· ἐπειδὴ δὲ πιθανώτατα ἡ κατ' αὐτοῦ ἀνάκρισις ἀπέδειξε πολλοῦ τῶν ὅσα διηγήθημεν ἄνωτέρω, μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας ὁ δῆμιος ἀπέκοψε τὴν ἐρωτευμένην αὐτοῦ κεφαλὴν. Ὑπὲρ τοῦ στρατάρχου Σουλεμβουργίου ἐψήφισεν ἡ γερουσία τῆς βενετικῆς πολιτείας εὐγνωμονοῦσα τὴν ἰδρυσιν ἀνδριάντος πρὸς αἰωνίαν ἀνάμνησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενναίας καὶ δεξιᾶς ὑπερασπίσεως τῆς Κερκύρας κατὰ τοῦ θανασίμου ἐχθροῦ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. (Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ) **Λ

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἐν Οὐίνδσωρ.

Ὅσακις ἡ βασίλισσά τῆς Ἀγγλίας προσεκάλει πρότερον παρ' ἑαυτῇ ξένους ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπαύλει τοῦ Οὐίνδσωρ, ἔμενον οὗτοι αὐτόθι δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας, οὕτω δὲ ἠδύνκοντο καὶ νὰ διαλεχθῶσι ἐφ' ἱκανὸν μετὰ τῆς βασίλισσης καὶ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς μεγαλοπρεπεῖς πινακοθήκας τῶν ἀνακτόρων καὶ νὰ θαυμάσωσιν ἕτερα προΐοντα τῆς τέχνης, ἅτινα ἐν ἀφθονίᾳ εὐρίσκονται εἰς τὰ βασιλικά ταῦτα ἀνάκτορα, ἧ τέλος νὰ διατρίψωσιν ὀλίγας ὥρας ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτῶν ἔνθα εὐρίσκονται ἐκλεκτὰ βιβλία καὶ λαμπραὶ χαλκογραφίαι. Ἀπὸ τινων ὅμως ἐτῶν αἱ προσκλήσεις γίνονται διὰ μίαν μόνον ἐσπέραν καὶ μίαν νύκτα, εἰδοποιοῦνται δὲ οἱ ξένοι μόνον κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Ἐνίοτε αἱ προσκλήσεις ἀποστέλλονται τὴν μεσημβρίαν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν πρόκειται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Οἱ προσκεκλημένοι μεταβαίνουνσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Paddington περὶ τὰς 5 ἢ 6,30 μ.μ. γίνονται δὲ δεκτοὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν ἀνακτόρων ὑπὸ τῶν εὐγενῶν ὑπασπιστῶν τῆς βασιλίσσης, οἵτινες εἶνε πάντοτε νεαροὶ υἱοὶ τῶν ἀριστοκρατικωτέρων οικογενειῶν τοῦ βασιλείου. Ἀφοῦ δὲ οἱ ὑπασπισταὶ οὗτοι ἴδωσι πρῶτον κατάλογόν τινα, εὐρισκόμενον ἐν τῷ γραφείῳ τῶν ἀνακτόρων, φέρουσιν ἕκαστον πρόσωπον εἰς ἰδιαιτέρον διαμέρισμα. Τὰ δωμάτια τὰ ὠρισμένα διὰ τοὺς ξένους εἶνε λίαν εὐρύχωρα καὶ μεθ' ὅλης τῆς ἀγγλικῆς πολυτελείας καὶ εὐμαρείας ηὔτρεπτα. Βαρύτοιμοι εἰκόνες κρέμανται ἀπὸ τῶν τοίχων, εἰς ἕκαστον δ' αὐτῶν παράκειται λουτήρ περιέχων θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὕδωρ. Ἄμα τοῦ ξένου ἀφιχθέντος καὶ ἐγκαθιδρυθέντος ἐν τῷ δωματίῳ ἔρχεται ὁ αὐτάρχης Sir John Gowell, ἐὰν δὲ τυχὸν γνωρίζῃ κυρία τινὰ τῆς τιμῆς, προσκαλεῖται ὑπὸ ταύτης εἰς τὸ τέιον.

Περὶ τὰς 7, 30 ὥρας οἱ ξένοι ἐνδύονται ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ δεῖπνον ἔνθα πρέπει νὰ παρουσιασθῶσιν ἐν μεγάλῃ στολῇ, κατὰ τὰς 8 δὲ ἀκριβῶς μεταβαίνουνσι εἰς τὸν μικρὸν διάδρομον, ἔνθα συναθροίζονται ἅπαντες οἱ τῆς συναναστροφῆς. Ὁ μακρότατος οὗτος διάδρομος, ὅστις πριετρεῖ ὅλον τὸ τετράγωνον τῶν ἀνακτόρων, περιέχει μεγαλοπρεπῆ ἀγγεῖα καὶ ἐρμάρια ἐκ πολυτίμων ξύλων, πλήρη δὲ σπανιωτάτων τεχνουργημάτων ἐκ πορσελάνης. Οἱ τοῖχοι τοῦ διαδρόμου εἶνε αὐτὸ τοῦτο κεκαλυμμένοι ὑπὸ λαμπρῶν εἰκόνων. Ἐκ τούτων δὲ τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρουσαι εἶνε αἱ γραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ Καναλέττου καὶ αἱ προσωπογραφίαι. Ὁ διάδρομος οὗτος εἶνε προωρισμένος μόνον διὰ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς ξένους, οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὸ

κοινόν, οὔτε ὅταν ἡ βασίλισσα ἀπουσιάξῃ, ὅτε πάντα τὰ λοιπὰ μέρη τῶν ἀνακτόρων εἶνε παντὶ προσιτά. Ἡ συλλογὴ τῶν ἐκ πορσελάνης τεχνουργημάτων εἶνε δυσεκτίμητος τὴν ἀξίαν. Ἐνταῦθα εὐρίσκεται ἐρμάριον μετὰ συρταρίου, τὸ ὁποῖον ἐὰν ἐπλειστηριάζεται δὲν θὰ ἐπωλεῖτο ὀλιγώτερον τῶν 500,000 φράγκων.

Μετὰ τὰς 8,30 ἔρχεται τέλος καὶ ἡ βασίλισσα εἰς τὸν διάδρομον μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Βεατρίκης καὶ ἀφοῦ ἀπευθύνει ὀλίγας λέξεις εἰς ἕκαστον τῶν ξενιζομένων, μεταβαίνουνσιν εἰτα ἅπαντες εἰς τὸ ἐστιατόριον, ὅπερ κεῖται πλαγίως τοῦ διαδρόμου. Μία τῶν πλευρῶν τοῦ ἐστιατορίου τούτου εἶνε ἅπασα παμμέγιστον παράθυρον δι' οὗ φαίνεται ἡ εὐρύχωρος αὐλὴ τῶν ἀνακτόρων. Τάπητες μεγαλοπρεπεῖς, ὧν εἰς εἶνε δῶρον τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου εἰς Γουλιέλμον τὸν Δ' κεῖνται ἐκαστέρωθεν τῶν θυρῶν τοῦ ἐστιατορίου. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται δύο μόνον εἰκόνες, ἡ προσωπογραφία τῆς βασίλισσης γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Angeli, ἀπέναντι δὲ ταύτης ἡ τῆς πριγκηπίσσης τοῦ Ἐδιμβούργου.

Ὅταν ἡ βασίλισσα εὐρίσκεται κατὰ μόνας ἐν μέσῳ τῆς οικογενείας αὐτῆς καὶ τῶν οικειῶν· δειπνεῖ ἐν τῷ ὀκταγώνῳ ἐστιατορίῳ τῷ εὐρισκομένῳ ἐντὸς ἐνὸς τῶν πύργων τῶν ἀνακτόρων. Τὸ ἐστιατόριον τοῦτο ἔχει ὀκτὼ παράθυρα, ἀφ' ἑκάστου δὲ τούτων φαίνεται ἄλλη ἄποψις τοῦ περὶ τὰ ἀνάκτορα πάρκου, ὅπερ κυρίως τὸ θέρος παρουσιάζει γραφικωτάτας πραγματικὰς εἰκόνας.

Τὰ φαγητὰ τοῦ δείπνου εἶνε πάντοτε ἐκλεκτά. Ἐπὶ τοῦ καταλόγου δὲ τῶν ἐδεσμάτων ὑφ' ἑκάστου τούτων εἶνε γεγραμμένον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μαγείρου, ὅστις τὸ παρεσκεύασε. Οἴνου πίνονται δύο μόνον εἶδη, ὁ βορδιγάλειος καὶ ὁ καρπανίτης. Οἱ θαλαμηπόλοι καὶ οἱ ὑπηρεταὶ εἶνε πολυάριθμοι, πάντες ἐνδεδυμένοι φράκον, οἱ δὲ ὑπασπιστὰὶ ἐν στολῇ. Τὰ φαγητὰ δίδουσιν οἱ μάγειροι ἀπὸ ἐρμαρίων κειμένων πλησίον τοῦ τοίχου, φέρουσι δὲ βραχείας περισκελίδας καὶ μελανοὺς ἐπενδύτας· ὅταν δὲ τὸ γεῦμα εἶνε ἐπίσημον ἐνδύονται καὶ αὐτοὶ τὰς στολάς των.

Δειπνούσης τῆς βασίλισσης· συνδειπνοῦσιν καὶ τὰ πρόσωπα τῆς αὐλῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Sir John Cowells ἐν τῷ μεγάλῳ ἐστιατορίῳ, ὅπερ συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς πρώτης τῶν τριῶν μεγάλων αἰθουσῶν. Καὶ ἀπὸ τῶν παραθύρων τούτου ἀπολαύει τις ἐξαισίου θέας. Ἐν τῷ ἐστιατορίῳ τούτῳ δειπνεῖ καὶ ἡ βασίλισσα, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων ἀνέρχεται εἰς εἴκοσιν ἢ τριάκοντα.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ δείπνου ἡ βασίλισσα ἐγκαταλείπει μετὰ τῶν λοιπῶν κυριῶν τὴν αἴθουσαν, ταύτας δὲ ἀκολουθοῦσι μετὰ τρία λεπτά καὶ οἱ ἄνδρες. Μεταβαίνουνσιν δὲ πάντες εἰς τὸν διάδρομον, ἔνθα μένει ἡ βασίλισσα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν συνδιαλεγομένη ἐπὶ τινα λεπτά μεθ' ἑκάστου

τῶν ξένων κατὰ σειράν, εἰτα δὲ χαιρετῶσα ἀπέρχεται. Οἱ αὐλικοὶ τότε καὶ οἱ ξένοι μεταβαίνουνσιν εἰς τὴν «ἐρυθρὰν αἴθουσαν» ἢ εἰς τὴν «πρασίνην» ἔνθα παίζουσι οὐίστ ἢ μουσικὴν καθ' ὅλον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἐσπέρας. Καὶ εἰς τὰς δύο δὲ ταύτας αἰθούσας εὐρίσκονται τεχνουργήματα σπάνια ἐκ πορσελάνης.

Τὸ ἐσπέρας ἡ βασίλισσα διέρχεται ἐν τῇ ἰδιαιτέρῳ αὐτῆς αἰθούσῃ ἢ ἐν τῇ τοῦ πριγκίπος Ἀλβέρτου. Αἱ δύο αὗται παρακείμεναι αἴθουσαι εἶνε καθ' ἑκάστην ἐσπέραν λαμπρότατα φωταγωγημέναι. Ἡ βασίλισσα συνομιλεῖ ἐνταῦθα μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Βεατρίκης ἢ ἀνχινώσκει, γράφει ἢ ἀκοῦει ἄλλου ἀνχινώσκοντος. Ἐν τοῖς ἀνακτόροις εὐρίσκεται καὶ αἴθουσα σφαιριστηρίου ἔνθα δύναται τις νὰ καπνίσῃ καὶ πῆν ἀναφυκτικὰ ποτά. Καὶ ἕτεροι δὲ αἴθουσαι ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ κάπνισμα ὑπάρχουσι καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ὑποδεεστέρους ὑπαλλήλους τῆς αὐλῆς, ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς πάντας τοὺς ξένους νὰ καπνίσωσιν ἐν τοῖς δωματίοις αὐτῶν.

Οἱ ξένοι γνωρίζουσιν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι πρέπει νὰ ἀπέλθωσι διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας τῶν 11 ὥρων π. μ., τούτου δὲ ἐνεκα πρέπει νὰ λάβωσι λίαν ἐνωρὶς τὸ πρόγευμα. Πρὸς τοῦτο δὲ ὑπάρχουσι παρατεθειμέναι δύο τράπεζαι, δύναται τις ὅμως νὰ προγευματίσῃ καὶ κατὰ μόνας ἐν τῷ δωματίῳ του. Ἡ βασίλισσα προγευματίζει πάντοτε κατὰ μόνας ἢ μετὰ πριγκίπος συγγενοῦς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῆς οικογενείας. Οἱ ξένοι ἐπομένως δὲν βλέπουσι πλέον τὴν βασίλισσαν.

Ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε καλός, ἡ βασίλισσα ἐξέρχεται εἰς περίπατον περὶ τὰς ἑννέα ὥρας τῆς πρωίας εἰς Frogmore ἢ προγευματίζει ἰδίως κατὰ τὸ θέρος αὐτόθι ἐν σκηνῇ ἰδρυομένη ἐν μέσῳ πυκνῶν δένδρων. Ἐνταῦθα ἀναγινώσκει τὰς ἐπιστολάς πρῶτον, εἰτα δὲ τὰς ἐφημερίδας, αἵτινες πρότερον ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τινος τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς καὶ ἐφ' ὧν ἐσημειώθησαν δι' ἐρυθροῦ μολυβδοκοκινύλου αἰ ἐνδιαφέρουσαι εἰδήσεις. Μετὰ ταῦτα μεταβαίνει εἰς δευτέραν σκηνὴν ἔνθα ἐνασχολεῖται εἰς πράγματα τῆς ὑπηρεσίας. Διεξέρχεται τὸ περιεχόμενον εἴκοσιν ἕως τριάκοντα κιβωτίων πλήρων ἐγγράφων διαφόρων, ἐπιπρος δὲ ὑπηρετῆς ἐν στολῇ μεταβαίνει ἀδιακόπως ἀπὸ Frogmore εἰς τὰ ἀνάκτορα μεταφέρον τὰς διαταγὰς τῆς βασίλισσης εἰς τὸν γραμματεῖα αὐτῆς. Εἰτα προγευματίζει μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Βεατρίκης καὶ μεταβαίνει πεζῇ εἰς περίπατον ἐν τοῖς λαμπροῖς κήποις τοῦ Οὐίνδσвор, εἰτα δὲ ἐφ' ἀμάξης. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν παρασκευάζεται πρὸς τὸ δείπνον εἰς ὃ λαμβάνουσι μέρος νέοι ξένοι.

Ὅ,τι δυσαρρεστῆ τὴν βασίλισσαν κατὰ τὴν διατριβὴν αὐτῆς ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Οὐίνδσвор εἶνε οἱ πολυάριθμοι φρουροί, οὓς βλέπει τις ἅπαν-

ταχοῦ καὶ ὧν τὸ μονότονον βῆμα ἀκούει τις ἀδιακόπως κατὰ μῆκος τοῦ ἀνατολικοῦ δώματος ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς ἰδιωτικῆς κατοικίας τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος.

Ἐν τοῖς ἀνακτόροις δὲν γίνονται μικραὶ οἰκονομίαι. Ἦθελεν εἶναι δὲ ὅλως ἀπρεπὲς νὰ παραθέτωσιν εἰς τὰ δωμάτια τῶν ξένων κηρία ἤδη ἀναφθέντα. Ἐνεκα τούτου ὁ αὐλάρχης Sir John Cowell ἐφεῦρε μικρὸν μηχανήμα, ὅπερ, προσαρμολόμενον εἰς τὸ ἄκρον μεταχειρισμένου κηρίου, παρέχει αὐτῷ τὴν μορφήν καὶ τὸ σχῆμα ὅλως νέου ἀμεταχειριστοῦ κηρίου. Τὰ ἀποτρίμματα δὲ τῶν πολυαριθμῶν κηρίων φέρονται εἰς ἐργοστάσιον κηροπηγίας, ἔνθα κατασκευάζονται νέα κηρία εἰς εὐθηνότεραν τιμὴν.

★

Ο ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ ΠΕΡΙ ΔΥΣΠΕΨΙΑΣ

Δικαίως που ἀνέγνωμεν πρότινος ὅτι μετ' ὀλίγον ἀντὶ νὰ χαιρετώμεν ἀλλήλους διὰ τοῦ « Πῶς ἔχετε ; », θὰ λέγωμεν συναντώμενοι : « Πῶς χωνεύετε ; » Διότι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπληθύνθησαν τοσοῦτον ὅσον ἤδη, οἱ κατὰ τοῦ στομάχου των παραπονούμενοι. Ὁ μὲν στερεῖται ὀρέξεως, ὁ δὲ, μετὰ τὸ φαγητόν, καταλαμβάνεται ὑπὸ βάρους καὶ κοπώσεως· αὐτοὶ μὲν προσβάλλονται ὑπὸ σπασμῶν, ἐκεῖνοι δὲ ὑπὸ ἰλιγγίου. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν παρατείνεται, καταφεύγουσιν εἰς τὸν ἰατρόν, ὅστις δὲν ἠξέυρει νὰ τοὺς θεραπεύσῃ, καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν, τῆς ὁποίας περιπαίττει τὴν ἀδυναμίαν. Ἄλλ' οὐδεὶς ποτε μέμφεται τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ἀπερισκεψίαν ἢ τὴν λαιμαργίαν του.

Ἐσχάτως ἐξεδόθη βιβλίον τι, τοῦ ὁποίου ὁ ἰατρὸς συγγραφεὺς, προσβληθεὶς πρό τιων ἐτῶν ὑπὸ βαρείας καὶ ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας τοῦ στομάχου, πραγματεύεται ἐν αὐτῷ περὶ τῆς δυσπεψίας, τῶν αἰτιῶν καὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς, ὑπὸ τὴν διπλῆν ἰδιότητα τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦ ἐπιστήμονος. Ἐξετάζων τὸν στόμαχον καὶ σπουδάζων τὴν διάφορον αὐτοῦ κατάστασιν ἐν τε τῇ ὑγιεινῇ καὶ τῇ νοσηρᾷ περιόδῳ διαγράφει τὴν φυσιολογίαν τῆς δυσπεψίας, τῆς ὁποίας ἕκαστος ἡμῶν ἔλαβε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πείραν.

Ὅπως παράσχῃ μείζον κύρος εἰς τὴν μονογραφίαν του ὁ συγγραφεὺς· συμπληροῖ ταύτην δι' ἀξιοπεριέργου μελέτης περὶ Βολταίρου πάσχοντος ὑπὸ δυσπεψίας. Αὐτὸς ὁ Βολταίρος ἐγκατέλιπεν ἡμῖν περιγραφὴν τῶν ἐκ τοῦ παθήματος βασάνων του, ἂν καὶ διεκλήρυσεν ποτε πρὸς τὴν κυρίαν Βερνιέρ ὅτι ἀπέθυμει νὰ λανθάνῃ πάσχων». Τῇ 6 Αὐγούστου 1760 ἔγραφε πρὸς ἐτέραν Κυρίαν· « Δὲν εἶνε κανεὶς ἀληθινὰ δυστυχὴς παρὰ ὅταν δὲν ἡμπορεῖ νὰ χωνεύσῃ ». Ἐν ἄλλῃ δ' ἐπιστολῇ

ὁμολογεῖ ὅτι « κατέστρεψε τὴν ὑγείαν του μὲ τὰ φάρμακα καὶ τὴν λαιμαργίαν ». Τὰ φάρμακα καὶ ἡ λαιμαργία, προστίθησιν ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου, ἰδοὺ αἱ δύο κυριώτεραι ἀφορμαὶ τῆς δυσπεψίας ! Ὅταν ὁ Βολταίρος κατάρθων νὰ ἀποφεύγῃ ἀμφοτέρα, ἠσθάνετο ἑαυτὸν ὑγιαινοντα. « Σᾶς λέγω, ἀγαπητῇ μου φίλῃ, ἔγραφε πάλιν πρὸς τὴν κυρίαν Βερνιέρ, ὅτι ὁ κ. Γερβάσιος καὶ ὅλοι τοῦ Πανεπιστημίου οἱ ἰατροὶ θὰ σᾶς εἶνε ἄχρηστοι, ἐὰν δὲν ἀκολουθῆτε τακτικὴν διαίταν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ δυνηθῆτε νὰ ἔχετε θαυμασίαν ὑγείαν ».

Οὕτως ἐκ τοῦ μέρους τοῦ βιβλίου, ἐξ οὗ φιλοκάλως ἀπηνθίσθη, ἀποσπασθὲν ἐκ τῆς ὀγκώδους ἀλληλογραφίας τοῦ Βολταίρου, πᾶν τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ὑγείαν τοῦ περιδόξου φιλοσόφου, ὁ ἀναγνώστης δύναται νὰ ἀρυσθῇ πολυτίμους συμβουλὰς ἐναντίον τῆς δυσπεψίας, παρεχομένης διὰ σαφοῦς καὶ θελκτικοῦ τρόπου.

Κ*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ τελευταῖον τεῦχος τῶν « Στατιστικῶν ἀνακρινώσεων τῆς πόλεως τῶν Παρισίων » δίδει τὰς ἐπομένους πληροφορίας περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ νέου νόμου περὶ διαζυγίου. Ὁ ἀριθμὸς τὸν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ὑπὸ τῶν δημάρχων τῆς πόλεως ταύτης ἐκδοθέντων διαζυγίων ἀνέρχεται εἰς 20. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος τὸν Φεβρουάριον ἀνῆλθεν εἰς 74· τὸν δὲ Μάρτιον εἰς 167. Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις, πλὴν τριῶν, ἐπρόκειτο περὶ συζύγων, οἵτινες εἶχον ἤδη χωρισθῆ ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης, καὶ ἕκαμον χρῆσιν ταυτῶν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου νόμου. Εἰς 157 τῶν περιπτώσεων τούτων ἀπῆτει τὸ διαζύγιον ἢ σύζυγος, εἰς τὰς λοιπὰς ὁ σύζυγος, εἰς ἓν δὲ καὶ μόνον διαζύγιον ἢ αἰτήσις ἐγένετο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ἐν τῷ μαγειρείῳ :

Ὁ μικρὸς Νίκος — Μαμά, πές μου τίποτα ;
— Τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ ; Δὲν βλέπεις πῶς ἔχω τόση δουλειὰ τώρα ; Δὲν ἔχω ὄρεξι νὰ σοῦ κάνω κουβένταις.

— Μὴ μοῦ κάνεις, μαμά, μεγάλαις κουβένταις ; πές μου μοναχὰ νὰ . . . πάρε, Νίκο, ἓνα σταφύλι ἀπ' τὸ δουλάκι !

Διάλογος μεταξύ δύο νέων νεωστὶ νυμφευθέντων :

— Δὲ μοῦ λές γιατί ἔρριξεν ὁ Πολυκράτης ὁ τύραννος τῆς Σάμου τὸ δακτυλίδι του 'ς τὴ θάλασσα ;

— Τοῦ εἶπαν νὰ ρίξῃ τὸ πολυτιμότερο πρᾶγμα ποῦ ἔχει.

— Ἄν μοῦ τῶλεγαν ἑμένα, θ' ἄρριχνα τὴ γυναῖκά μου 'ς τὴ θάλασσα. Τὴν ἀγαπῶ ποῦ τρελλαίνομαί !